

- 0000000000 00 000000 0000 000000000000 0000000000 00000000000 0000 000000000000 000000 000000000000 000000000000 0000000000000000 0000000000000000. -- 0000000000 -

எழுத தாளாரும் , கலலை, இலக் கியத் திறனாய் வாளாருமான ஏ.ஜே.கனகரட் னா மறவையைடாட் பிப் 'பதிவுகள்' இணையை இதழில் வளையான படபைப் புகள் ஓரூ பதிவுக் காக இங் கு பதிவாகின் றன.

0.00.0000 000000000000 0000000000! - 0000000000 -

அண் மயையில் மறநைத் ஏ.ஜே.கனகரட் னா
ஆளும்மயைக்க ஆகிரூதி
ஓன் றின் மரணம் தரூம்
மளெனம் -
அது அதன்
உடலின் றிரந்தர உறக்கம்
அதுவடே விழிப் பாகி....
விரிந்த மசேயைின் பரப் பில்
ஓடும் கிய புத்தக அடும் குகளில்
இணையை உலாவிகளின் மடக்கங் களில்
உரத்துப் பசேத் தொடங்கும் தரூணமிது!
"எதற்கும் உரிமகைக் கோராத
ஞானம்" பறெற
ஆகிரூதியின் ஆக்கங் களாக் கடி
அது சாத்தியம் .
அதன் -
திறன்களின் மீ து
பாய்ச்சப் படும் வளைய்ச்சம் தரூம்
புலர் வு
அரூக்கே இரூந்த மளகைகளில் ....
பசேமும் வார்த்தைகள் மளெனமாகிப் போக-
எழுதிய வார்த்தைகள் போல்
வாழ்ந்து போன வாழ் வு
அந்த புலரவின் பிரகாசத்தில்

On Regi Siriwardena

In his edition of Selected Writings of Regi Siriwardena: Volume 1 Literature & The Arts, AJC wrote this in his Preface:

It was the heyday of the Ceylon Daily News then: apart from RS (Regi Siriwardena, there were GJP (Jayantha Padmanaba) and later M de S (Mervyn de Silva). They were formidable trio and their writings were heady stuff for a provincial student like me, who was interested in English Literature, in particular, and the arts, in general. A little over a quarter century later (May 1976, to be precise), I first met Regi in person. I had joined the staff of the University of Jaffna as an English Instructor (Note by this columnist: AJC, though he did English Honours, he could not obtain a class. Hence he was deprived of a position as a lecturer in English in the University of Yaalpaanam) and Regi was a visiting Lecturer in English. It was a fellow English Instructor, Harsha Gunawardene, who introduced me to him.

Let me also say that even Regi failed to get a class as he didn't answer the specified number of questions within the stipulated time, according to the late Doric de Souza. I believe even Mervyn de Silva couldn't satisfy the examiners to get a class. But they were all great giants in English literature and Journalism. AJC's greatest tribute to RS is found in his prefaces to the two volumes he edited on Regi Siriwardene's writings. The second volume was dedicated to the writings of RS on Politics and Society.

Coming back to AJC, we find that he was not proficient in his mother tongue Tamil in the 1950s. It's interesting to note that in his own admission he became to learn the language and be a leading critic in that language out of vengeance thanks to the Sinhala Only Act of 1956. From my point of view, the Act was a premature act of lack of farsightedness which has led to disharmony amongst us, although one should give primary importance to our own languages. It is foolhardiness to expect Sinhalization of all the people in the country forcibly. If one would impartially review our past one would realize to one's shock that the so-called purity of race and all that is sheer hypocrisy.

AJC became a beacon light to the youngsters in the northern peninsula since the Sinhala Only and the shift to mother tongue learning had deprived them from knowing or understanding the English language. This led naturally to Nationalism and militancy among the younger generation.

AJC with his intellectual approach in imparting the humanities of the western world wrote in Tamil for the benefit of those ignorant of the English language. With his knowledge of world literature, he interpreted the writings of a particular writer from Tamilnadu, Mowni, who was acclaimed as a fine short storywriter. Although this columnist has his own admiration for the writing of Mowni, AJC became a literary critic in Tamil overnight by his critical perceptions.

He wrote a few books like Maththu (presently I don't have his books in Tamil for me to give you the titles.)

AJC claimed fame rightly as a fine translator translation from English to Tamil and vice versa. Along with another Thamilian of fine English writing style, S.Sivanayagam, the pioneer editor of

Written by administrator

Saturday, 22 July 2017 19:36 - Last Updated Saturday, 22 July 2017 19:53

---

the Saturday Review (now defunct), the first political journal in English to come from Yaalpanam), A.J.Canagaratna translated short stories written in Thamil by local leading writers into English. They were published in the Sunday Observer under the editorship of the late and famous Denzil Pieris. This was in the late 1950s. AJC did not continue this task except sparingly.

Among the bilingual writers from the Thamil community, AJC is ranked the most important critic writing in English. But now there is a void, hard to fill in.

S.Sivanayagam

AJC also worked for the Saturday Review after S.Sivanayagam left and came to be well known in the political world.

It would not be improper if I give a tid bit of information about SS. He was earlier working for the then Daily Mirror, edited by a Thamilian from the north- Regi Michael. Many Thamilians admired his Victorian and post- Victorian style of writing in his editorials. Although I admired RM in many ways, I didn't like his style. That's a personal preference. However, I liked S.Sivanayagam's style of writing. He did a column called Forum for the Daily Mirror, which was immensely popular with the readers. Besides, he was a fine critic of the Bharatha Natyam. Incidentally some ignorant people pronounce Bharatha Natyam as Bhaaratha Natyam assuming that Bhaaratha Natyam is the dance of India . It's true it is a dance from India , but it is actually the concert of dancing by Bhartha Muni.

When SS worked for the then Tourist Board, veterans like Maureen Seneviratne and Lucian Rajakarunanayake who were contemporaries of SS in the Board had known his versatility. I remember a fine article written by Ajith Samaranayake on S.Sivanayagm.

I had not had closer contact with AJC since he was in Yaalpaanam. And yet my admiration towards him was boundless. Some years back I met him during the good old days, at the Malayan cafe in Yaalpaanam and had a brief encounter of pleasant conversation that elated me. He was simple and unassuming as great people are. I was told by some of my friends in Yaalpaanam that writers, especially, that AJC had something good to say about the columns I write in English in the Colombo newspapers. That brought some confidence in me and my pursuits.

In the early 1950s, my spouse, Pushpa, and her family had lived next door to the Canagaratnes down the 3rd Cross Road in the northern capital. They were family friends. The Canagaratnes were well known in most circles. The poet and former civil servant Guy Amirthanayagam, business tycoon Page, AJC's younger brother Selvam Canagaratna, who writes for the Sunday Island are some names to connect.

A confirmed bachelor that rejoiced the pleasures of Backhaus, AJC was like sage with his beard imparting knowledge to all those who came to him. Some of the new writers in the north owe great indebtedness to AJC.

My last meeting with the affable AJC was at his brother's residence in Colombo some months

Written by administrator

Saturday, 22 July 2017 19:36 - Last Updated Saturday, 22 July 2017 19:53

---

ago. He was convalescing after he had fallen sick and undergone severe medical treatment.

My only regret was that I missed his funeral due to unavoidable circumstances.

Let him rest in peace when peace is eluding all of us.

'Rainbow' Ira.Kanagaratnam

The death occurred this month of one of my friends who turned my attention towards contemporary Tamil literature especially those of quality writing from neighbouring Tamilnadu. He was known as 'Rainbow' Kanagaratnam. He was a partner with A.R.Rahuman (now domiciled in Tamilnadu) in running a printing press called the 'Rainbow' in Wolfendhal Street in Colombo 12. The company was also publishing books.

Earlier he was working for the then ICI (Imperial Chemical Industry) housed in the now depleted Gafoor Building in the Fort. In the early 1960s, I was working for the then Local Government Service Commission office (LGSC) as a Tamil translator. The office was on the first floor. 'Kangs' was working in the third floor office. We used to meet during the lunch break and compared notes on contemporary Tamil literature. In those days, I was only interested in English literature. It was 'Kanags' and M.S.M. Iqbal, who also worked in the same building that educated me in getting to know quality writing across the Palk Strait. I owed them much to identify good writing from pulp fiction. I thought then that contemporary Tamil literature was far behind the wealth of western literature. But I was wrong and thanks to 'Kangs', Iqbal and another Ramanathan, a Trotskyite. I can recall that the late Ramanathan and the politician Sivadasan (who escaped death recently were room mates down Wolfendhal street) 'Rainbow' Kanagaratnam was not so much a writer than an avid reader. He had a fine perception of understanding a work of art, although he wouldn't put in writing. He however wrote a few articles to Maragatham

(edited by the late Ilankeeran (Subair) a foremost novelist in Tamil in this country.

'Kanags' was an ardent fan of seeing good films. We have enjoyed selected good films together. He was a great admirer of whatever I write in Tamil. This gave me a kind of feed back that I desired. Before I became a part-time announcer on the English service of the SLBC, I used to work in the same capacity as a Tamil announcer on the Commercial Service during the time of the veteran broadcaster, the late S.P.Mylvahganam. 'Kangs' and another fan of mine then, A.Kanagasooriyar fed me with encouraging and critical observations in my style of presenting a programme. I benefited from them all. 'Rainbow' Kanagaratnam was a couple of years elder to me and he was in retirement and almost bed ridden for sometime. Occasionally I use to visit him and enjoy conversing with him on mutually interested subjects. He continued to read and I used to supply him with magazines and book in Tamil for him to be occupied. Now he has departed. He was affine soul. Let him gain Mukthi.

My deepest condolences to the families of both AJC and 'Kanags'

Contact: sivakumaranks@yahoo.com

பதிவுகள் நவம்பர் 2006 இதழ் 83

நவஜோதி ஜோகரட்னத்தின் இரூ கவிதைகள்!
000 0000 00000000 000 நவஜோதி ஜோகரட்னம் (லண்டன்) -

காலத்தின் சூழற்சியை
கலைப் புரிதலை
ஆளுமையாக்கியவரே!...
அஞ்சா நஞ்சினனாய்
அஞ்ஞானத்தை விழுங்கி
கரங்கள் நீண்ட
நட்புகளை அரவணதத்த
ஆசானே!
மௌதைத் திசுக்களுக்கு
புத்தூணர்வட்டிய
உயிர்க்காற்றே!... ஏ.ஜே.
கனகரட்னாவே! எம்
இதயக் கிணற்றில்
இன்பமாய் ஊறுகின்றாய்...

வர்ணிக்கவும்
வழிகாட்டவும்
வெம்மையிலும்
குளிர் தரும் நிழலாகி
எம்மிதயங்களில்
கூபிகொண்டவரே!
கூடியோடும் காலாவியது
எப்படியோ?...
உன் எளிமை...

Written by administrator

Saturday, 22 July 2017 19:36 - Last Updated Saturday, 22 July 2017 19:53

மாடியையும்
மறந்த வளிகளையும்
மாக்ஸியத்தால்
மயக்கியவரே...
புகழ் வளியை
விலத்தி
புதுப் புது விடயங்களை
புலம்பைப் புதுத்தியவரே...

இன்று
இலக்கியத்திலிருந்து
முனை முறிந்த ஓசை ஒன்று
தமிழ்
உலகமெங்கும் கடை்கிறதே...!

navajothybaylon@hotmail.co.uk

3.11.2006.

பதிவுகள் பிசம்பர் 2006 இதழ் 84

0.00.0000000000 000000!00000 00000000 0.00.0000000000 -00000 000000000000 -

எழுத்தாளரும், விமர்சகருமான ஏ.ஜே.கனகரத்னாமுதலிலயே ஓர் உண்மையை நான் சொல்லிவிடவேண்டும். ஏ.ஜே.என்னுடைய உற்ற நண்பன் அல்ல. ஆனால் நான் அவரில் பெருமதிப்பு வதை திருந்தனே. அவருடைய ஆற்றலை அந்தக் காலத்தில் இருந்தே உணர்ந்தவன். நான் சொல்லப்போகும் சம்பவம் 50 வருடங்களாகும் முன்பாகவே நிகழ்ந்தது. ஆகவே என்னுடைய ஞாபகங்கள் பழுவூட்டப்பட்டோயிருக்கலாம். அவை நிச்சயமாயும் இல்லை. நான் பெப்பினை (அப்படித்தான் அவரை அழைப்போம்) 1956ல் முதன்முதலாகச் சந்தித்தனே. பெப்பின் பரெதனியா பல்கலைக்கழகத்தில் ராமனாதன்

Written by administrator

Saturday, 22 July 2017 19:36 - Last Updated Saturday, 22 July 2017 19:53

விடூதியில் தங்கியிருந்தார். நானும் அங்கயே இருந்தனே. ஆகவே அவர் என விடூதித் தோழர். அங்கே இருந்த ஓய்வு அறையில் அவர் எப்போதும் காணப்படுவார். அங்கே இருந்த ஒரு மசே, கதிரைபோல அவரும் அசையாமல் இருப்பார். சரே ஐவரோர் ஜனெனிங்க்ஸ், கமே பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தின் மூன்றாம் பிளாக் வகுப்பு நிர்மாணித்த பல்கலைக் கழகத்தின் ஆங்கிலத் துறையில் அவர் ஆங்கிலத்தின் சிறப்பை பாடமாக எடுத்துத் திரும்பினார்.

நான் அன்று காலையே பிந்தி எழும்பிவிட்டபடியால் என காலையே உணவையே தவறவிட்டுவிட்டனே. பெப்பினும் அப்படியே. இருவரும் அரியரத்தினாவின் உணவகத்தில் இனிப்பு பாண சாப்பிட்டோம். அதை உள்ளேதள்ளிப் பால் விடாததே ர் அருந்தினோம். அதன் கசப்பைபோக்க சிகரெட்டைப் பற்றுவதைச் சொண்டிலே தோங்கவிட்டோம். ஏ.ஜே அன்றைய டயெலி நியூஸ் பிப்பரை ஏதோ அதற்குமேல் படுக்கப்போவதுபோல நிலத்திலே நல்லாக விரித்து வைத்து வாசிக்கத் தொடங்கினார். களையான அவருடைய முகத்தில் எப்பவும் போல ஒரு மௌனமான மூன்றாம் பிளாக் வகுப்பு நிர்மாணித்த நோக்கியும் இருக்கும், உலகத்தின் நோக்கியும் இருக்கும். யாராவது அவரைத் திரிந்தவர்கள் அவரைத் தாண்டிப் போனால் நாலந்தை வார்த்தை பசுவார். ஆங்கிலத்தின் சிறப்பை பாடமாக எடுப்பவர் என்பதால் தாராளமாக நாலு எழுத்து வார்த்தை விழும்.

நான் முழுக்க பெப்பின் என்ன செய்வார். பல்கலைக் கழகம் என்று ஒன்றிருக்கிறது, அதிலே ஆங்கில சிறப்பை பாடம் விரிவுரை நடக்கிறது. அதற்கு நான் போகவேண்டும் என்ற கவலையே அவரிடம் இல்லை. அவர் அந்தப் பக்கம் போனதைப் பார்த்த சாட்சி ஒன்று கட்டிக் கிடையாது. பல்கலைக் கழக உள் பாதகங்களிலே அலைவார். அதைத் தாண்டி வளையியே பயணித்ததும் இல்லை. அல்லது விதம் விதமாக அலங்கரித்து, கட்டிடம் கட்டிடமாகச் செல்லும் பணிகளைத் திரும்பிப் பார்த்ததும் கிடையாது.

அதே காலத்தில் அங்கே படித்த தமிழ் துணைகள் சிவத்தம்பியுடனோ, கலைசுடனோ ஏ.ஜே நட்பாக இருந்ததை நான் பார்த்தேன். தமிழில் பசிக்கட்ட கேட்டதில்லை. ஏனெனில் அவர் வீட்டு மொழிக் கட்ட ஆங்கிலம் தான். நல்ல வசுவா வார்த்தை ஆங்கிலத்தில் கிடக்கக் காவிட்டால் மாதிரி ஒன்றிரண்டு தமிழ் வசுவா வார்த்தை அவரிடமிருந்து வளையப்படும். அவருடன் படித்த சக மாணவர்களுக்கு கல்லாம் அவருடைய ஆங்கில புலமையைத் தெரியும். அவரிடம் மிகவும் மதிப்புடையே நடந்துகொள்வார்கள். அவர் வார்த்தைக்கு ஒரு முறை பரோசிரியர் லுட்கின் விரிவுரைகளுக்கு போயிருந்தாலே காணும். அவர் போகவில்லை. சோதனை முடிவில் என்னப்போல மீன்றாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்தார்.

அப்பொழுது கட்ட அவர் முகத்தில் அதே மௌனம் மூன்றாம் பிளாக் தான். ஏ. ஜேயுடனான தொடர்பு எனக்கு அத்துடன் விட்டுப் போயிற்று.

ஆனால் பல வருடங்களுக்கு பின்னர் டயெலி நியூஸ் பத்திரிகையில் அவர் மொழிபெயர்த்த தமிழ் சிறுகதை ஒன்று வந்திருந்தது. அப்பொழுதுதான் அவருக்கு தமிழ் வாசித்துப் படிக்கத் தெரியும் என்பதை நான் உணர்ந்தனே. அந்த மொழிபெயர்ப்பு மிகத் திறமாக இருந்தது. ஒரு மொழிபெயர்ப்பை படிக்கும் உணர்வே வரவில்லை. ஒரு தமிழ் சிறுகதையின் உயிர் சிதைக்கப்படாமல் அப்படியே வளையத் திரும்பினது. அவர் தொடர்ந்து இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களை Times of Ceylon, Illustrated Weekly of India பத்திரிகைகளிலும் அறிமுகம் செய்தார்.

Written by administrator

Saturday, 22 July 2017 19:36 - Last Updated Saturday, 22 July 2017 19:53

அததைத் தொடர்ந்து கனடாவில் Lutesong and Lament புத்தகம் வெளிவந்தபோது அவருடைய அருமையான மொழிபெயர்ப்புகளாகக் கண்டனே. கவிதைகள் சரி, சிறுகதைகள் சரி அவற்றின் ஆத்மா வெளிவரும்படி செய்திருந்தார். எங்கள் தமிழ் படபாடிகள் பலரடை உலக வெளிச்சத்தில் இழுத்துவிட்ட பரமனை அவரையே சேர்த்து.

மார்க்ஸின் கல்வியை மூன் ஏ.ஜே.கனகரத்தனா...மத்து என்ற அவருடைய நூல் 2000 ஆண்டளவில் வெளியானபோது நான் பிரமித்துப்போனேன். பதினொரு தரேந்த ஆங்கில நூல்களை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்திருந்தார். அப்படி ஒரு நூலை நான் வறே எங்கும் பார்த்ததில்லை. தமிழ் மாணவர் ஓவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டிய அவசியமான புத்தகம். ஆங்கிலத்திலேயே பேசுவளரந்த, படித்த ஒருவருடைய தமிழ் புலமை வியக்கவதே தகுது. சமர்ப்பண பக்கத்தைப் பார்த்தபோது சிரிப்பு வந்தது. 1956ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தனிச் சிங்களச் சட்டத்துக்கு அந்த நூலை அர்ப்பணித்திருந்தார். அந்தச் சட்டம் வந்திராவிட்டால் அவர் தமிழ் படித்திருக்கமாட்டார், அந்த நூலும் வெளியாகியிருக்க முடியாது. எனவே அது சரிதான். கனடாவில் இயங்கும் தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் பல நல்ல காரியங்களை செய்திருக்கிறது. சமீபத்தில் ஏ.ஜே ஆஸ்பத்திரியில் நோய்வாய்ப்பட்டு கிடந்தபோது அவருடைய தமிழ் தொண்டை மெச்சி ஒரு விசேட விருதையும், பணமூடிப்புரப்பா ஐம்பதாயிரத்தையும் வழங்கி அவரைக் கௌரவித்திருக்கிறது. ஏ.ஜே இந்த விருதுக்கு மிகவும் தகுதியானவர். தகுந்த நேரத்தில், தகுந்தவருக்கு கொடுத்த பரிசு. இந்த விருதும், பணமும் ஒரு வாரம் மூன்றுபதான ஆஸ்பத்திரி கட்டிலில் ஏ.ஜே படுத்திருக்கும் போதே அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த மாதம் நான் கொழும்பு போகிறேன் அப்போது அவரைச் சந்தித்து வாழ்த்து சொல்லலாம் என்று நினைத்திருந்தனே. ஆனால் அவர் மூந்திவிட்டார்.

ஏ.ஜே, உன் சாதனைகளை மௌனமான சிரிப்புடன் மூடித்ததுபோல உன் மரணத்தையும் மூடித்தாய். போய் வா, தோழா.

யோகி தம்பிராசா

ரொறொன்ரோ, 12 ஓக்டோபர் 2006

000000000000 00000000 000000000 0.0000000000000000 :amuttu@gmail.com

பதிவுகள் அக்டோபர் 2006 இதழ் 82